

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา ปี A

(วันที่ 7 พฤษภาคม ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รักพระศาสนจักรของเราเรียกวันอาทิตย์ที่สี่เทศกาลปัสกาว่า “วันนายชุมพาบาลที่ดี” เพราะในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าพูดถึงคุณลักษณะของ “นายชุมพาบาล” หรือ “ผู้เลี้ยงแกะ” ที่ดีนั่นเอง บ่อยครั้งเมื่อพูดถึงนายชุมพาบาล คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงบรรดาผู้นำพระศาสนจักร อย่างเช่น พระสันตะปาปา พระคาร์ดินัล พระสังฆราชและพระสงฆ์ทั้งหลาย ซึ่งเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกและเลือกให้มาทำหน้าที่พิเศษในการดูแลประชากรของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่พระศาสนจักรกำหนดให้วันนี้เป็น “วันกระแสรีบการ” ด้วย พร้อมกับขอให้คริสตชนทั่วทุกมุมโลกอธิษฐานภาวนาเป็นพิเศษเพื่อกระแสรีบการเป็นพระสงฆ์และนักบวชทั้งชายและหญิง

ในแง่หนึ่ง กระแสรีบการเป็นเรื่องที่น่าพิศวงยิ่งถ้าเราย้อนกลับไปดูเรื่องราวบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์ เราก็คงแปลกใจที่พบว่าบุคคลเหล่านั้นบางคนไม่ได้ตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าทันที แต่มักลังเลใจและบ้ายเบี่ยงก่อน โมเสสเป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดในเรื่องนี้ เมื่อพระเจ้าทรงเรียกท่าน ท่านทูลทัดทานพระองค์หลายครั้ง แม้พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทับอยู่เคียงข้างเพื่อช่วยเหลือท่าน ท่านมักหาข้อแก้ตัวบางอย่างเพื่อไม่ต้องตอบรับเสียงเรียกของพระองค์ ข้อแก้ตัวประการหนึ่งที่ท่านยกขึ้นมาอ้างถึงคือ “ชาวอิสราเอลจะไม่เชื่อข้าพเจ้า จะไม่ฟังถ้อยคำของข้าพเจ้า แต่จะพูดว่า ‘องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้สำแดงพระองค์แก่ท่าน ’” (อพย4:1) เมื่อพระเจ้าทรงยืนยันและให้ความมั่นใจแก่ท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านยังมีข้อแก้ตัวอื่นอีก ท่านทูลพระเจ้าว่า “โปรดเถิด พระเจ้าข้า โปรดอภัยให้ข้าพเจ้าเกิดข้าพเจ้าพูดไม่คล่องทั้งในอดีตและตั้งแต่พระองค์เริ่มตรัสกับข้าพเจ้า ผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว ข้าพเจ้าก็ยังพูดไม่คล่อง ทั้งพูดช้าและตะกุกตะกัก”(อพย4:10) พระเจ้าต้องให้ความมั่นใจแก่ท่านอีกครั้ง แต่ท่านยังแย้งพระองค์อีกว่า “ขอทรงอภัยข้าพเจ้าด้วยเถิด พระเจ้าข้า โปรดส่งผู้อื่นไปเถิด ” (อพย4:13) ดูเหมือนว่าพระเจ้าต้องออกแรงมากทีเดียวเพื่อให้โมเสสตอบรับเสียงเรียกของพระองค์ โมเสสรู้ว่าเป็นเรื่องยากที่จะนำชาวอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์และท่านบ้ายเบี่ยงหลายครั้ง แต่สุดท้ายท่านตอบรับเสียงเรียกของพระองค์และมอบตัวเองทั้งครบไว้ในความรัก พระเมตตา และการนำทางของพระเจ้า ผู้ทรงรู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตัวท่าน

อย่างไรก็ตาม มีบุคคลสำคัญจำนวนไม่น้อยเหมือนกันที่ไม่มีความลังเลใจเหมือนโมเสส แต่ตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าทันทีด้วยความเชื่อมั่นในพระองค์ เมื่อพระเจ้าทรงเรียกอับรามหรืออับราฮัม และขอให้ท่านออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของตนเพื่อไปยังดินแดนที่พระองค์จะทรงแสดงแก่ท่าน ที่นั่นพระองค์จะทรงทำให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่ท่านตอบรับทันทีโดยไม่มีข้อแม้ใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนหนังสือปฐมกาลบอกว่า “อับรามจึงออกเดินทางตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส...” (ปฐมก12:4) ความเชื่อของ

อับราฮัมทำให้ท่านสามารถตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าทันที บุคคลสำคัญอีกคนหนึ่งที่ต้องรับเสียงเรียกของพระเจ้าแบบปราศจากเงื่อนไขคือ ประกาศกอิสยาห์ ท่านได้เห็นนิมิตของพระเจ้าในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มและได้ยินเสียงของพระองค์ตรัสกับท่านว่า “เราจะส่งใคร ใครจะไปแทนเรา ” (อสย6:8) ท่านทูลพระองค์ทันทีว่า “ข้าพเจ้าอยู่ที่นี้ โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด ” (อสย6:9) แนนอน บุคคลสำคัญทั้งสามตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้า แม้ว่าบางคนอาจมีความลังเลใจอยู่บ้างก็ตาม

ในพระคัมภีร์ไม่ใช่ทุกคนที่ได้รับการเรียกจากพระเจ้าแล้วตอบรับเสียงเรียกนั้น เราคงเคยได้ยินเรื่องราวเกี่ยวกับเศรษฐีหนุ่มที่หันหลังให้กับเสียงเรียกของพระเยซูเจ้า (มก 10:17-22) เศรษฐีหนุ่มผู้นี้ได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติทุกข้อตั้งแต่ยังเป็นเด็ก พระเยซูเจ้าเองทรงรู้สึกเอ็นดูเขามาก แต่เมื่อพระองค์ทรงขอให้เขาทำบางสิ่งบางอย่างที่มากกว่าที่เขาเคยปฏิบัติมา นั่นคือ ขายทุกสิ่งที่มี มอบเงินให้คนยากจน และติดตามพระองค์ไป เศรษฐีหนุ่มผู้นี้หน้าสลดลงทันทีและจากไปด้วยความทุกข์ สาเหตุที่เขาต้องจากไปด้วยความทุกข์เพราะเขาต้องการติดตามพระเยซูเจ้า แต่ในเวลาเดียวกันเขาต้องการเก็บรักษาทรัพย์สินสมบัติของเขาด้วย สำหรับเขาการตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าเป็นความมั่งงามอย่างหนึ่ง แต่ก็ เป็นสิ่งที่น่ากลัวด้วยเหมือนกัน เขาต้องการมีทุกสิ่งในเวลาเดียวกัน แต่นั่นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ เขาต้องเลือก แต่เขาไม่กล้าพอที่จะให้พระเยซูเจ้าเป็นที่หนึ่งในชีวิตของเขา การตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้า เป็นเรื่องน่าตื่นเต้น แต่ทุกครั้งที่เราต้องตัดสินใจ มันเกี่ยวข้องกับปฏิเสธความเป็นไปได้บางอย่างด้วยเหมือนกัน เศรษฐีหนุ่มได้รับการเรียก แต่เขาปล่อยให้หลุดมือไป เพราะเขาไม่ต้องการปฏิเสธความร่ำรวยที่โลกนี้มอบให้ แต่ในการปฏิเสธกระแสเรียก เขาสูญเสียสิ่งที่ล้ำค่าและยิ่งใหญ่กว่า นั่นคือ การร่วมส่วนในพันธกิจแห่งการไถ่กู้ของพระเยซูเจ้าและโอกาสที่จะเดินบนเส้นทางที่นำไปสู่ชีวิตนิรันดร์ เขาจึงต้องจากไปด้วยความทุกข์ เขาจะมีความสุขได้อย่างไรในเมื่อเขาปฏิเสธเสียงเรียกของเจ้าแห่งชีวิต

พี่น้องที่รักเรื่องราวบุคคลสำคัญเหล่านี้ชี้ให้เราเห็นว่าเพื่อตอบรับเสียงเรียกของพระเจ้าเราต้องมีความเชื่อและความกล้าหาญเป็นอย่างมาก และไม่ใช่ทุกคนที่ได้รับการเรียกแล้วตอบรับเสียงเรียกของพระองค์ นี่คือเหตุผลประการหนึ่งที่เราต้องช่วยกันอธิษฐานภาวนาสำหรับบรรดาผู้ที่ได้รับการเรียกจากพระเจ้า เพื่อว่าพวกเขาจะมีความกล้าหาญและมีน้ำใจเสียสละพอที่จะตอบรับเสียงเรียกของพระองค์ ให้เราอธิษฐานภาวนาเป็นพิเศษสำหรับผู้ที่ฝึกอบรมตนเองในบ้านเณรและบ้านนักบวชต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่กำลังพิจารณาไตร่ตรองว่าตนเองมีกระแสเรียกในทางนี้หรือไม่? ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำทางและอวยพรพวกเขา พร้อมกันนี้ให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อบรรดาพระสงฆ์และนักบวชเพื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะอวยพรกระแสเรียกของพวกเขาต่อไป ให้พวกเขาอธิษฐานภาวนาเพื่อพวกเขาไม่ใช่เฉพาะในวันนี้ซึ่งเป็นวันกระแสเรียกเท่านั้น แต่ทุกวันตลอดทั้งปี และสุดท้ายขอให้หนุ่มสาวในสังฆมณฑลของเรากล้าพูดกับพระเจ้าเหมือนที่แม่พระของเราพูดกับพระองค์ว่า **“ขอให้เป็นไปกับข้าพเจ้าตามวาจาของท่านเถิด”** (ลก 1:38) **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**